

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVEN 2021 *** ROČNÍK XXII. *** ČÍSLO 6

Citát inspirující:

Kniha je kapesní zahrádka.

Arabské přísloví

Václav TESLÍK OZVĚNA

Zem přijímá s láskou každé tělo
a silou tvůrce počíná
metamorfózu tváří
k nové dokonalosti.

(úryvek)

Hodně lidí díky pobytu doma píše!



Na dnešní úvodník mě navedly věty z mailu jedné literární kolegyně. Cituji: „*Hodně lidí díky pobytu doma píše, takže nakladatelé jsou ještě zavalenější než jindy. Tak si někdy říkám, jestli to má vůbec cenu někam posílat, ale popravdě, strávila jsem s tím hodně hezkých chvil, tak i když to nikde nepřijmou, ztracený čas to není.*“

Má pravdu, že knižní trh je zavalen. Denně dostávám nejrůznější nabídky od vydavatelů či distributorů knih, kdy nabízejí při nákupu jedné knihy další zdarma atp. Asi i vy máte podobnou zkušenost. Zdá se, že knih je nadbytek a nikdo je nechce.

Uvedu ještě jeden zajímavý údaj ze soutěže, kterou před časem vyhlásily Knihy Dobrovský. Na téma „Můj první polibek“ se sešlo, nelekněte se, celkem neuvěřitelných 500 povídek! Nechtěl bych být porotcem. Kde se všichni ti autoři berou? Kdo má tu nadprodukcí písmenek číst?

Řada autorů si vydává knihu vlastním nákladem a nabízí je nejrůznějším způsobem na sociálních sítích, svých stránkách či mailem potencionálním čtenářům. Většina s nevalným úspěchem.

Svět nebude asi hodně dlouho jako dřív před pandemií. Možná už nikdy. Nevím, ale na druhou stranu autorka přiznává, že třeba psaní pomohlo některým lidem překlenout období, kdy se skoro nic nesmělo. Tvorba jako určitý druh záchrany před „zblbnutím!“

Vím, o čem píší. Sám jsem se snažil tvořit na přelomu února a března, v době kdy jsem byl v karanténě. Psal jsem hlavně poezii a pochopitelně ne vše, co jsem napsal, je výborné. Básně jsem vytrídil a přece jen něco vybral třeba jako základ další sbírky. Mám příslib, že vyjdou na podzim v jednom literárním časopise. Takže přece jenom to má smysl.

Jak píše autorka, tvorba přináší příjemné chvíle právě při procesu tvoření. Také se při psaní přenáším do jiných sfér, kde neexistuje covid, kde je ledasco dovoleno.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- František Uher napsal o sbírce Václava France „Křižovatky samot“ na webu Obce spisovatelů recenzi „Křižovatky samot.“ Viz - [Křižovatky samot - Václav Franc | OSČR \(blogger.cz\)](#) .

- V Letohradském zpravodaji č.5/2021(vyšlo květen 2021, str 16 a 17) najdete přetištěný rozhovor z Časopisu autorů Jičínska s Martinem Vídenským „Budu šťastný, když se mi podaří kouzlo okamžiku prostřednictvím poezie předat dál.“

- Pavel Velešovský získal 3.cenu v kategorii poezii na 20.ročníku literární soutěže humoru Řechečská slepice za povídku „Hodina duchů.“ Povídka byla zařazena do sborníku „Slepičí humor v čase koronaviru.“

- Na 17.ročníku literární soutěže Hlinecký hrneček, který vyhlašuje Městská knihovna Hlinsko se dařilo autorům z našeho okresu. 1.cenu ve IV. kategorii (ostatní) získala Ilona Pluhařová za příspěvek „Výhra číslo 50“ a Václav Franc v téže kategorii 2.cenu za příspěvek „Až se bude psát rok 2050.“ Příspěvky na téma „Já v roce 2050.“

- V časopise Unie českých spisovatelů „Literatura – Umění – Kultura“ (číslo 21) vyšla ve středu 26.května 2021 povídka Václava France „Darwin by měl radost.“Viz zde: [LUK :: Literatura - Umění - Kultura. Časopis týdeník LUK - Darwin by měl radost \(obrys-kmen.cz\)](#)

- Václav Franc vydal ve spolupráci s Tribun EU s.r.o. knihu historek ze zubní ordinace „Vypláchněte si!“ Vyšla v květnu 2021.

- Václav Franc se umístil na soutěži „Polabská vrba 2021“ vyhlášené Knihovnou Eduarda Petišky v Brandýse nad Labem v kategorii próza mezi trojicí oceněných autorů (bez určení pořadí) na téma „Vzpomínky na babičku a dědu“ s povídkou „Století mého rodného domu.“

- Ilona Pluhařová získala 1.cenu na literární soutěži Artbotič v II.kategorii (dospělí - 41-59 let), za povídku „Dědova bible.“

Václav

Červnový ČAJ je věnován jednomu smutnému výročí našich dějin. Právě 21.června 1621 došlo k popravě dvaceti sedmi českých „pánů“ (tří pánů, sedmi rytířů, 17 měšťanů) na Staroměstské náměstí v Praze.

Prvním hostem je Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic, šlechtic, politik válečník či diplomat, ale i spisovatel, hudebník a cestovatel, mající vztah k našemu kraji. Druhým hostem je Ján Jesenský, lékař, politik, filozof, autor díla „O nároku lidu na odpor proti tyranům.“

Rozhovor poskytl člověk nanejvýš povolaný, PhDr. Čestmír Brandejs CSc. Rozmlouvali jsme nejenom o bouřlivém 17.století, ale o historii v její celistvosti. „Většina válek nevzniká jako blesk z čistého nebe!“ řekl mimo jiné Čestmír Brandejs.

Zajímavou báseň k tématu napsal Josef Svatopluk Machar „Večer Jana Mydláře v pondělí dne 21.června 1621.“

Regionální autory zastupuje Ilona Pluhařová povídkou „Zázrak?“ vracející nás do listopadu roku 1620.

Václav

**NAD SBÍRKOU VÁCLAVA FRANCE
„KŘÍŽOVATKY SAMOT“**

Básnická sbírka Křižovatky samot (Nakl. Nová Forma, 2021, 84 str.) je básnickým náhledem, jemuž nejsou cizí úsměvné pláne současného výrazně zvlněného života, v němž se úsměv stává vzácností, na konejšivou oblohu však dokáže vyslat i dravčí křídla. Pod nenápadným příkrovem metafor probleskují světla myšlenek, dorůstající v objektivní výpovědi. Franc je silný tam, kde se uchyluje ke koncentraci sdělení, byť pouze prostřednictvím čtyřverší. Někdy jde o vtipné přirovnání, jinde získávají verše na údernosti, stávají základními kameny. Konkrétně básně bez názvu na str. 28 a 57, Bolesti, Naděje, Čekání, Loučení, Tvůrčí muka, Opuštěný příběh, britký Aforismus. Nebývá to zvykem, ale nahlédneme na hladinu Francových veršů prostřednictvím citátů. K pesimističtějším

zátočinám směřují verše *//rozevívají se brány samot//* či *//odkvétají labutí písně//*, vstřícněji vyznívají *//další runda naděje//* nebo *//denně jednu kapku medu//*. Jako ostrov k obeplutí můžeme spatřovat *//dary komerční zimy//*, ale čtenáři neuniknou ani Francova optimistická nahlédnutí. Včetně citlivých osobitých návratů do dětství. Pokud píše *//na oheň svoje stránky zvykám//*, berme to jako zdvořilý bonmot, jeho poezie vyzařuje vlídnou křivku vlaštovčího letu, nikoli plameny. Křížovatky samot jsou mnohavrstevné, snad každý čtenář v nich najde svou živou vodu. Na závěr slova, která mají v čase obecného ohlupování platnost ukazatele směru: *//Aspoň pár diků//hledáčům cest//bez hrobníků//* Francova sbírka si našla svůj správný čas. Nebo naopak, čas ji bere za vlastní.

František Uher

XXII. DNY POEZIE V BROUMOVĚ

Tradiční Dny poezie v Broumově se budou konat ve dnech 22.-24.října 2021. Veškeré informace o akci najdete na [» XXII. Dny poezie v Broumově 22. 10. – 24. 10. 2021 - Středisko východočeských spisovatelů \(spisovatelevc.cz\)](#)

Přihlášky na Dny poezie a 2 až 3 kratší básně, kterými se chcete prezentovat ve sborníku zašlete do 20.července e-mailem na adresu: kopecka.vera@volny.cz nebo poštou na adresu Mgr. Věra Kopecká, Křinice 8, 550 01. Těm, kteří se přihlásí a do Broumova nepřijedou, bude sborník zaslán **na požádání po zaplacení sníženého účastnického poplatku 100 Kč.**

Připravte si rovněž 1 – 2 básně na zahajovací autorské čtení a čtení v Křinicích.

Případné dotazy vám ráda zodpovím prostřednictvím e-mailu.

Uvítám vaše náměty pro dílny. Těším se na setkání s vámi.

Věra Kopecká

Boris PRALOVSKÝ – NOHAMA NAPŘED

Nakladatelství Šulc – Švarc v roce 2018

Boris Pralovský je znám především jako kreslíř vtipů, ilustrátor knih, ale přiznám se, že jako autora jsem jej poznal díky knížce „Nohama napřed“ poprvé.

Kniha (pochopitelně s obrázky Borise Pralovského) by se dala charakterizovat ukázkou ze strany 85: *„Lidi umírali a umírat vždycky budou! Tenhle byznys je našťěstí postavený na solidních základech. Je to stejný jako podnikání s potravinami. Jíst se musí a umírat taky.“*

Jak jste asi pochopili, jedná se o knihu černého humoru, plného nadsázky, mnohdy dotažené na hranici absurdity. Ale je rodina Horáčkových ve své honbě za penězi v dnešní době výjimkou?

Děj začíná v solidně prosperující pohřební rodinné firmě, jenže jednou se pohřeb cikánského barona zvrhne v „technoparty“, při kterém krematorium vyhoří. Pohřební dodávka je zničena, ale podnikání nemůže skončit. Otec Horáček a jeho žena Alžběta vymýšlejí nové formy podnikání, například mykologickou poradnu, kde lidem rádi přidají nějakou tu muchomůrku, aby pohřební ústav měl dostatek nových klientů. Syn Jiří má rád auta a dcera Františka mnoho rozumu nepobrala, takže ani její těhotenství na sebe nedá dlouho čekat. Problémů je v rodině hodně, ale nové metody podnikání vždycky dokáží odvrátit aspoň na čas katastrofické scénáře.

Autor knihu okořenil řadou dalších postaviček. Strýček Rudolf zjistí svoji sexuální orientaci a vstupuje do registrovaného partnerství s jistým René. Dcera se zaplete s Vlastimilem Korábem z úklidové firmy, o jejichž metodách by se neměla dozvědět policie. Emanuel Korálek zemře právě ve chvíli, kdy jde sjednat pohřeb. Či jeho dcera Cecílka, po níž rodina Horáčkových dědí byt a cenné obrazy.

O humorné situace není nouze. Uznávám, že někomu černý humor nemusí sedět. Já osobně jsem se bavil, i když v závěru knihy, kdy by se členové rodiny rádi navzájem „zlikvidovali“, až mrazí.

Václav

UKÁZKA Z KNIHY VÁCLAVA FRANCE „VYPLÁCHNĚTE SI!“

TO JÍTE TOLIK JOGURTŮ?

V ordinaci používáme kelímky na jedno použití. Stává se, že nám dodavatel přiveze kelímky s potiskem od jogurtů, které zřejmě výrobce již nepoužívá. A tak, aby se nevyhodily, využijí se v zubní ordinaci.

Jednou k nám na ošetření přišel chlapecek, věkem asi kolem 1. třídy. Všechno si v ordinaci prohlížel a pak se zeptal maminky: „Hele, mamí, to je od jogurtu. A kde jich pan doktor tolik vzal, to jí tolik jogurtů?“

SKLEROTICKÝ ZUBAŘ

Jeden starší zubař těsně před důchodem měl občas výpadky paměti. Navíc v množství pacientů myslel už na další výkon, který jej čeká u dalšího pacienta, a tak řekl sestře:

„Cement!“

Sestřička namíchala požadovaný cement a blíží se se sklíčkem ke křeslu, když tu nevrlý doktor zvedne oči od pacienta a řekne: „Co to je, chtěl jsem amalgám!“

„Ale říkal jste cement, pane doktore,“ hájí se sestřička.

„Říkal, říkal jsem cement, ale myslel jsem amalgám!“

VYPAŘIL SE

Na konci pracovní doby sestra otevřela dveře ordinace. V čekárně zůstaly boty.

„Pan Procházka tady zapomněl boty,“ pronesla sestra.

„Asi odešel v galoších,“ poznamenal jsem, neboť se to občas stane, že vystresovaný pacient odejde v galoších či návlecích a až na ulici si vzpomene, že něco zapomněl v čekárně.

Jenže tentokrát už od odchodu posledního pacienta uplynula dost dlouhá doba.

„No jo, ale ony tady jsou i všechny galoše,“ zděsila se sestra!

„On se snad vypařil?!“



Václav Franc vydal v květnu 2021 ve spolupráci s Tribun EU s.r.o. knihu historek ze zubní ordinace „Vypláchněte si!“

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 22. Číslo 6. Červen 2021.

(5.června 2021)

ikobra.rehec.cz